

اختصاص نیمی از اعتبارات تالاب‌های کشور به انزلی

هشدار دانشگاه علوم پزشکی گیلان درباره پیشگیری از بیماری تب دنگی

مردم چگونه با تورم کنار آمده‌اند؟

گیلان امروز– تبعات تورم دیگر تنها در آمار و قیمت‌ها خلاصه نمی‌شود؛ بلکه عادت‌های مصرفی شهروندان را نیز دستخوش تغییر کرده و الگوی جدیدی از خرید را شکل داده است. فشار تورم روی شانه‌های همه اقشار یکسان احساس نمی‌شود. آمارهای رسمی نشان می‌دهد نرخ تورم برای دهک اول درآمدی از مرز ۱۰۰ درصد عبور کرده، در حالی که این رقم برای دهک دهم حدود ۸۶ درصد است. همین اختلاف معنادار میان دو دهک کف و سقف درآمدی، به‌خوبی توضیح می‌دهد که چرا بسیاری از مردم، اقلام بدیهی و روزمره را از سبد خرید خود حذف کرده‌اند.

در یک سال گذشته، تورم دখانیات به ۱۷۳٫۸ درصد، هتل و رستوران به ۹۷٫۴ درصد و تفریح و فرهنگ به ۹۰٫۴ درصد رسیده است. این روند در پاسخ مخاطبان فرارو نیز با حذف یا کاهش این دسته از هزینه‌ها بازتاب پیدا کرده است.

در شرایطی که خریدهای ضروری با وسواس فراوان انجام می‌شود، اقلام غیرضروری تقریباً از لیست خرید بسیاری از پاسخ‌دهندگان حذف شده است. مخاطبان به‌کرات از کنار گذاشتن خرید لباس، کتاب، تنقلات، غذای رستوران، رفتن به کافه، لوازم آرایشی و کالاهای دیجیتال صحبت کرده‌اند.

برای برخی، قربانیان تورم کالاهای فرهنگی و تفریحی بوده‌اند؛ مانند کاربری که در پاسخ به حذف‌شده‌های سبد خریدش تنها نوشته است: «کتاب» یا فردی که با حسرت به حذف «پیتزا» و «کافه رفتن» اشاره کرده است.

کاهش مصرف، تنها راهکار سازگاری با تورم نبوده و افت کیفیت سبد خرید، پیامد دیگر این شرایط است. کاربری نوشته است: «مدت زیادی است لباس جدیدی نخریده‌ام و فقط لباس‌های قبلی را تعمیر می‌کنم.» هنرمندی نیز اشاره کرده که به دلیل گرانی ابزار کار، مجبور شده از مواد اولیه درجه یک به سمت مترئال درجه دو کوچ کند.

گرانی هزینه درمان؛ بیمارستان‌های دولتی شلوغ‌تر شدند

گیلان امروز– راهروهای شلوغ، سالن‌های انتظار مملو از بیمار، صف‌های طولانی مقابل درمانگاه‌های تخصصی و همراهانی که از صبح زود برای گرفتن یک نوبت ویزیت یا پیدا کردن تخت خالی چشم‌انتظار مانده‌اند، اگر این روزها سری به بیمارستان‌های دولتی بزنید، با چنین تصویری روبه‌رو خواهید شد که شاید بیش از هر آمار و عددی گویای حال این روزهای نظام درمان کشور باشد.

این ازدحام، تنها نتیجه افزایش بار بیماری‌ها نیست؛ بلکه حاکی از تغییر مسیر بیماران از بخش خصوصی به بیمارستان‌های دولتی است، بیمارانی که با جهش هزینه‌های درمان، دیگر توان پرداخت تعرفه‌های بخش خصوصی را ندارند و ناچارند خدمات موردنیاز خود را در مراکز دولتی جست‌وجو کنند؛ مراکزی که حالا زیر بار مراجعات روزافزون، بیش از هر زمان دیگری تحت فشار قرار گرفته‌اند.

این تصویر، با آمارهای رسمی نیز تأیید می‌شود. تعرفه خدمات تشخیصی و درمانی در سال ۱۴۰۵ به‌طور متوسط ۳۵ درصد افزایش یافت؛ تصمیمی که اعلام شد با این هدف گرفته می‌شود تا بخشی از مشکلات مالی نظام سلامت را برطرف کند و هدف آن نزدیک کردن تعرفه‌ها به هزینه واقعی ارائه خدمات، کاهش فشار مالی بر مراکز درمانی و ایجاد انگیزه بیشتر برای ارائه‌دهندگان خدمات سلامت عنوان شد اما چند ماه پس از اجرای تعرفه‌های جدید، پرسش مهمی پیش‌روی نظام سلامت قرار گرفته است؛ این افزایش تعرفه‌ها دقیقاً به‌نفع چه‌کسی تمام شد؟

نگاهی به وضعیت امروز نظام بهداشت و درمان کشور، پاسخ‌امیدوارکننده‌ای به این پرسش نمی‌دهد، مردم بیش از گذشته از هزینه‌های درمان گلابه دارند و سهم پرداخت از جیب آن‌ها افزایش یافته است؛ بیمارستان‌ها همچنان از کمبود نقدینگی، تأخیرهای چندماهه بیمه‌ها در پرداخت مطالبات و مشکلات مالی سخن می‌گویند؛ کادر درمان نیز معتقدند افزایش تعرفه‌ها به‌معنای برقراری عدالت در نظام پرداخت نبوده است، در این میان، تنها اتفاقی که با آمار رسمی قابل مشاهده است، افزایش چشمگیر مراجعات به بیمارستان‌های دولتی است؛ مراجعاتی که به‌گفته رئیس دانشگاه علوم پزشکی ایران، تنها در خردادماه امسال نسبت به مدت مشابه سال گذشته ۴۵ درصد افزایش یافته است.

نادر توکلی، رئیس دانشگاه علوم پزشکی ایران از افزایش مراجعات به مراکز درمانی دولتی خبر داد و گفت: «در خردادماه امسال، بار مراجعات و خدمات نسبت به مدت مشابه سال گذشته ۴۵ درصد افزایش داشته است، این افزایش بی‌ارتباط با رشد تعرفه‌های بخش خصوصی و کاهش توان اقتصادی مردم نیست و طبیعی است که در چنین شرایطی، مراجعات به مراکز دولتی بیشتر شود.»

وی با تأکید بر ضرورت جلوگیری از محرومیت بیماران از خدمات درمانی افزود: «اگر بیماری به هر دلیل از خدمات بیمارستان دولتی محروم شود، ممکن است برای دریافت همان خدمت در بخش خصوصی یا غیردولتی ناچار به پرداخت ۱۰ تا ۲۰ برابر هزینه بیشتر شود؛ بنابراین مدیران بیمارستان‌ها باید همه توان خود را برای حفظ دسترسی مردم به خدمات به‌کارگیرند. گاهی ممکن است بیمار در یک مرکز خصوصی ازنظر علمی و تخصصی خدمت برجسته‌تری دریافت نکند، اما به‌دلیل اینکه توضیح

آگهی مزایده فروش اقلام ضایعاتی

«کارخانه زمزم رشت»

(شرح در صفحه ۴)

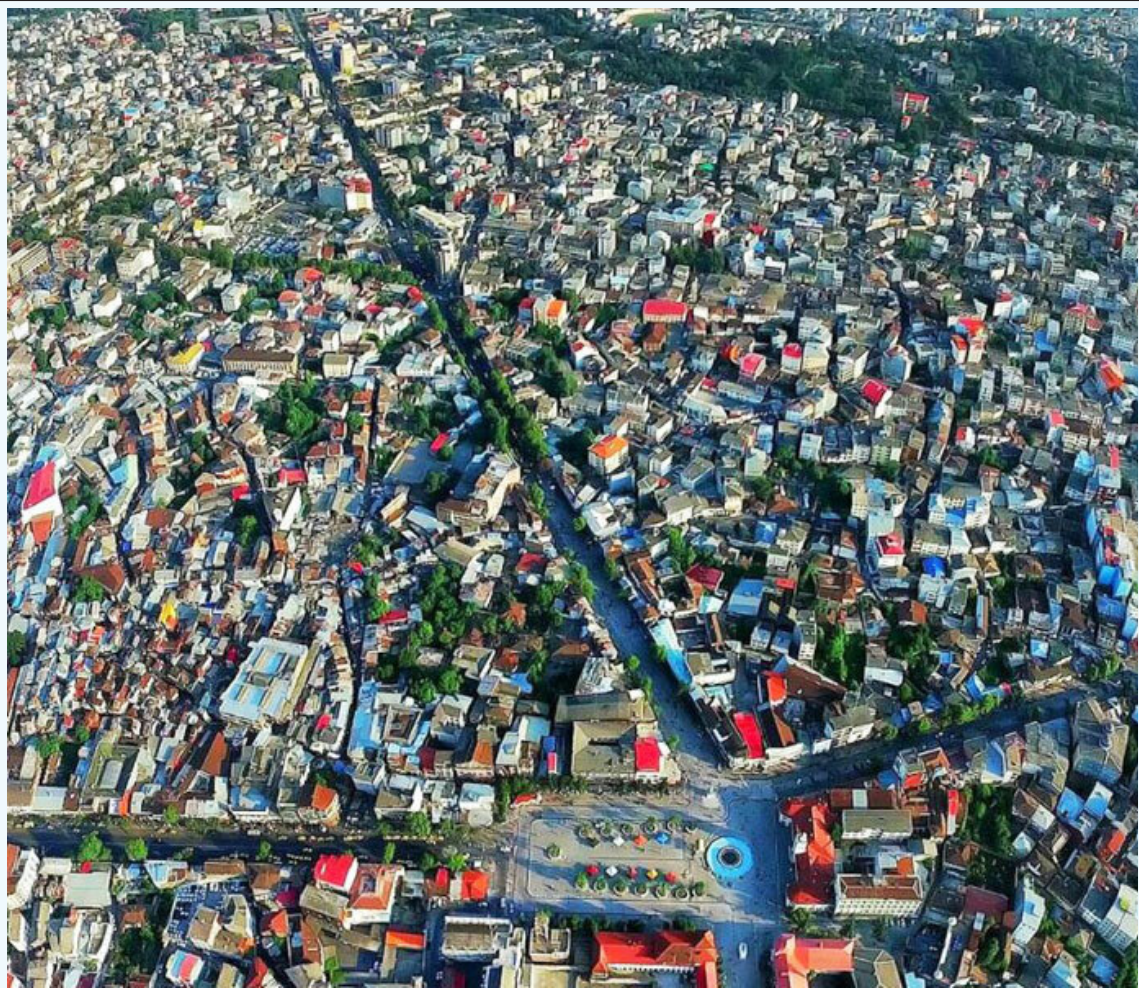


حدود ۹۰۰۰ زندانی جرایم غیرعمد در گیلان چشم‌انتظار آزادی هستند

نرخ گذاری در بازار اجاره جواب می‌دهد؟

نادر

گروه صنایع غذایی نادری | www.naderico.com



روایتی از باغ‌شهر رشت؛ سوگ باغ‌ها

افق‌های روشن پیش‌رو در مسیر اجرای توافقات اخیر (بخش سی‌ام)

جامعه ما بسیار بالاست. لکن بحق نمی‌توان آماری واقعی (حتی نزدیک به واقعیت) ارایه کرد که چه درصدی از مردم ما خواهان براندازی هستند و بر فرض براندازی چه نوع آرمان یا سیستمی را برای این کشور مورد نظر دارند، و مجموع همین مسایل است که جمهوری اسلامی را در مقابل اعتراضات و حتی حملات سنگین دشمن خارجی پایدار نگه داشته است. بخصوص اینکه عدم شکل‌گیری نهادهای صنفی و مدنی واقعی و منکی به خواسته افراد عضو و خارج از سیستم حکومتی متأسفانه خواسته‌ها و آرمان‌های واقعی مردم را نتوانسته شکل دهد و کانالیزه کند و این خطر همیشه مطرح است که اگر شرایطی پیش آید که حاکمیت در مسیر فروپاشی قرار گیرد، آیا الترناتیوی خواهد بود که بتواند منافع اکثریت مردم را تامین کند و اصولاً آیا مردم پراکنده و توده‌های بی‌تشکل و سازمان در شرایطی قرار دارند که صلاح خویش را تشخیص دهند؟

آیا اگر در شرایطی قرار بگیریم که مردم بخواهند در یک انتخابات آزاد به نوعی طرز تفکر و شیوهی حکومتی رای بدهند، آیا همچون سال ۱۳۵۷ به اعتبار معرفی و اعتماد به (امام خود) و رهبر کاربزماتیک خود بدون آگاهی از ماهیت و محتوای چیزی که به آنها عرضه می‌شود انتخاب می‌کنند، یا شرایطی فراهم خواهد شد که تفکر و تعمقی در میان باشد؟ با این سطح تنوع و تکثر خواسته‌ها و اندیشه‌ها، که البته حالا به صورت ساده در ارایه این خواسته «زندگی معمولی» خلاصه شده است و در حالی که مردم ما به خصوص نسل‌های تازه برآمده و جوان به دنبال آرمان شهر و مدینه فاضله نیستند و مطالبه خود را فقط در این می‌دانند که مانند مردم دنیا، زندگی معمول، متعارف با امید و با نشاطی معمول و دست‌یافتنی داشته باشند، با این اندیشه و این خواسته‌ها که بسیار طبیعی و بحق و واقعی و انسانی است و هیچ نوع زیاده‌خواهی و رویاپردازی در آن نیست. آیا می‌توانند جذب شعارهای رویاپرداز و ایدئولوژی‌هایی که به دنبال رستگاری تام جامعه خود و جامعه جهانی هستند، شوند.

چنین انتظاری واقعی است یا خیر؟ شاید هم دیگر برای مردم ما (و مقصود از مردم ما، نسل‌های ۶۰ به بعد است) دیگر نه ایدئولوژی و نه آرمان‌های دور و دراز و نه شعارهای رویاگونه هیچ‌یک نتواند آنها را به تحرک وادارد. اگر کسانی از جمله حاکمیت ج،ا می‌خواهد آنان را جلب کند باید بدون شعار، صداقانه و روراست با آنها برخورد کند، به آنها رویا نفروشد، و نسبت به حل مشکلات و معضلات دیرپای جامعه بخصوص در امور اقتصادی، معیشت، تورم، اشتغال و آزادی‌های مدنی گام‌های جدی و اساسی بردارد والا هر آن ممکن است روند امور طوری شکل گیرد که این خواسته‌ها و صاحبان آنها به حرکت اعتراضی وسیع بدل شود و همه‌ی پایه‌های حاکمیت را به طرف خود جلب و حاکمیت را از اساس به مخاطره اندازد. تکیه بر داشته‌ها کافی نیست باید به جلب نظر مردم و آن هم توده‌های وسیع مردم تمرکز نمود.

(ادامه دارد)

کاظم شکوهی



اینکه هر یک از این جماعت و گروه و تفکر سیاسی در جامعه چه جایگاهی دارند و چه درصدی از جامعه را شامل می‌شوند معلوم نیست چون هیچ نوع بررسی علمی و آماری انجام نشده است. و در این انشفته بازار هر کس خود را واجد و صاحب اکثریت می‌دانند، سازمان مجاهدین (منافقین) خود را یک سازمان انقلابی می‌داند و مدعی است همه‌ی مردم (جز معدودی که کنار حکومتند) برای ظهور و قیام آنها لحظه‌شماری می‌کنند!! عجبا، سلطنت‌طلبان به اعتبار اینکه اجتماعیات سلطنت‌طلبان به اعتبار این جریان و پادشاهی‌خواه هستند. در حالی که این برداشت اشتباه است جمهوری‌خواهان که خود به چند دسته تقسیم می‌شوند، جمهوری‌خواهان ریاستی، جمهوری‌خواهان پارلمانی، جمهوری‌خواهان قدراتیو و ... اگر چه مانند مجاهدین و سلطنت‌طلب‌ها فاقد سازمان و تشکیلات شناخته شده‌ای هستند و در حد چند محفل سیاسی در خارج کشور مانند (شورای گذار) که ظاهراً منحل شده، مدعی هستند که می‌توانند الترناتیو باشند، جریان بدون تشکیلات و بدون سازمان مخالفان حکومت در داخل اگر در پی براندازی باشند و از مرحله گذر مسالمت‌آمیز و اصلاح‌طلبانه عبور کرده باشند، بیشتر از خارج وضعیت نامشخص دارند، نماد و نمود آنها بیشتر در تظاهرات و اعتراضات سال‌های گذشته ارایه شده و نمی‌توان نظر شخصی داد که این جریان تا چه حد عمق دارد و چه درصدی از جامعه فعال سیاسی کشور را شامل می‌شود چرا که انتقاد و مخالفت و حتی اعتراضات خیابانی را هم نمی‌توان به عنوان جریان برانداز ارزیابی کرد. گسترش نارضایتی‌ها و گسترش فقر و تداوم تورم کمرشکن که مردم آن را نتیجه ناکارآمدی می‌دانند (با همه‌ی علایم توسعه در برخی زمینه‌ها، به خصوص زیربناها) و ناترازی در خدمات مورد نیاز مردم همراه با گسترش ناامیدی جوانان و احساس اجحاف از سوی بخش‌های عمده‌ای از نسل‌های دهه‌های ۶۰ به بعد تصویری ارایه می‌کند که سطح نارضایتی در

مراکز معاینه فنی خودرو
برادران پوررستگار
همه روزه آماده خدمت رسانی
به مشتریان و همشهریان عزیز می‌باشد

۱- رشت – روبروی فرودگاه خودروی سبک – مرکز ۳۴۰۴
۲- رشت – لاکانشهر خودرو سبک – نرسیده به تقاطع راه آهن مرکز ۴۴۶۳
۳- خمام – چوکام – خودروی سبک – مرکز ۳۴۰۱
۴- خمام – چوکام – خودروی سنگین – مرکز ۵۴۰۲
تلفن: ۰۵-۳۳۷۲۲۳۰۰ و ۰۵-۳۳۴۰۳۴۴۸

شرکت تولیدی و شیمیایی پارس سیمین
پارس سیمین تولیدکننده انواع رنگ‌های ساختمانی
صنعتی و رنگ‌های پودری الکترواستاتیک
نشانی: کیلومتر ۵ جاده رشت انزلی صندوق پستی ۱۱۴۱-۴۳۴۱۵
تلفن: ۲۱۶۶ و ۳۴۴۲۱۷۷ | فکس: ۳۴۴۲۲۰۴۴
پست الکترونیک: info@parssimin.com | pars_simin@yahoo.com